

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnika in sodnica mag. Barbara Fajdiga Jadek kot predsednica ter Jure Likar in dr. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

_____, ki ju zastopa _____, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Vlada Republike Slovenije, njo pa Državno odvetništvo Republike Slovenije, Ljubljana,

zaradi **(ne)imenovanja evropskih delegiranih tožilcev**,

o **tožbi** zoper sklep Vlade Republike Slovenije številka 50102-44/2020/10 z dne 27. 5. 2021,

na seji **4. oktobra 2021**

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, sklep Vlade Republike Slovenije številka 50102-44/2020/10 z dne 27. 5. 2021 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna povrniti tožeči stranki stroške postopka v znesku 382,47 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

Izpodbijani sklep

1. Vlada Republike Slovenije je na 78. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejela sklep z naslednjim izrekom:

1. Vlada RS je ugotovila, da se javni poziv k vložitvi kandidatur za imenovanje dveh evropskih delegiranih tožilcev, objavljen v Uradnem listu RS, št. 160/20, že po samem zakonu šteje za neuspešnega, zato na njegovi podlagi pripravljen predlog Državnotožilskega sveta za imenovanje dveh evropskih delegiranih tožilcev nima veljavnih pravnih učinkov.

2. Vlada RS se je odločila, da se s predlogom Državnotožilskega sveta iz prejšnje točke sklepa ne bo seznanila.

3. Vlada RS nalaga Ministrstvu za pravosodje, da v Uradnem listu nemudoma objavi nov poziv k vložitvi kandidatur za imenovanje dveh evropskih delegiranih tožilcev.

2. Navedeni sklep nima obrazložitve.

Trditve tožnikov

3. Zoper navedeni sklep sta tožnika vložila tožbo iz vseh razlogov in po uvodnem povzetku poteka stvari navedla razloge glede svoje upravičenosti (legitimiranosti) za njeno vložitev. V bistvenem trdita, da gre za upravni akt v smislu 1. in 2. člena Zakona o upravnem sporu (nadaljevanju ZUS-1), s katerim je Vlada odločila o njuni pravici oziroma pravni koristi, saj sta bila stranki v postopku imenovanja na javno funkcijo. V nadaljevanju v zvezi z razlogi za izpodbijanje sklepa navajata, da je Vlada prekoračila svoja pooblastila, saj ni upravičena do presoje (ne)uspešnosti javnega poziva v postopku imenovanja evropskih delegiranih tožilcev. Vlada je po mnenju tožnikov zmotno uporabila materialno pravo s tem, ko je ocenila, da bi moral Državnotožilski svet (DTS) ob smiselni uporabi 71.č člena Zakona o državnem tožilstvu (v nadaljevanju ZDT-1) za dve mesti evropskih delegiranih tožilcev (EDT) oblikovati dve listi s trikrat večjim številom kandidatov. Po mnenju tožnikov je taka razlaga v nasprotju z določbami ZDT-1, Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 (v nadaljevanju Uredba) in Poslovnika Evropskega javnega tožilstva (EJT), kar izhaja tudi iz mnenja evropske glavne tožilke. Zato se ne strinjata s stališčem Vlade, da ne obstaja pravno veljaven predlog DTS, s katerim bi se morala seznaniti. Poudarjata, da mora biti postopek imenovanja nepolitičen. Pojasnjujeta, da na podlagi izbire, ki jo je opravil DTS, s tožbo uveljavljata pravno veljavno pričakovanje, da bo o njuni kandidaturi odločil

- kolegij EJT. Predlagata odpravo sklepa (prva točka tožbenega predloga) in da se Vladi naloži, da se seznanita s predlogom DTS za imenovanje _____ na mesto evropskih delegiranih tožilcev in predloži predlog za njuno imenovanje EJT (druga točka tožbenega predloga). Zahtevata povrnitev stroškov postopka.
4. V pripravljalni vlogi sta tožnika navedla, da ZDT-1 ne določa meril za oblikovanje liste treh po vrsti razvrščenih kandidatov. Ob sklicevanju na njegov 71.d člen menita, da DTS oblikuje predlog za imenovanje le enega kandidata za posamezno mesto, ga nato pošlje ministrstvu, to pa Vladi, ki se mora s predlogom seznaniti in ga poslati EJT.
 5. Poleg tega tožnika trdita, da izpodbijani sklep nima obrazložitve in da sta se šele v odgovoru na tožbo prvič seznanila z razlogi tožene stranke za odločitev. Menita, da bi morala tožena stranka obrazložiti dejstva in okoliščine, ki so bile podlaga odločitvi. Ker tega ni storila, naj bi bila podana bistvena kršitev določb postopka.
 6. Tožnika navajata tudi razloge, zaradi katerih predlagata odločitev v sporu polne jurisdikcije. Menita, da nezakonita in neobičajna odločitev, ponovljeni razpis in javne izjave predstavnikov Vlade s slabšalnim odnosom do tožnikov, kažejo na odločenost tožene stranke, da ne bo izvršila svoje zakonske obveznosti. Pojasnjujeta, da gre za postopek imenovanja, ki vzbuja domačo in mednarodno pozornost, in zatrjujeta obstoj možnosti, da bo Komisija Evropske unije zoper Republiko Slovenijo vložila tožbo zaradi neizpolnjevanja članskih obveznosti. Poleg tega naj bi predstavniki Evropske komisije začeli povezovati imenovanje EDT s potrditvijo „Načrta za okrevanje in odpornost“, v okviru katerega bi Slovenija lahko izkoristila približno 2,1 milijarde evrov nepovratnih sredstev in 3,6 milijarde posojil kot pomoč gospodarstvu in družbi zaradi epidemije, do česar pa ne pride tudi zaradi izpodbijanega sklepa. Navajata, da je ravno EJT organ, ki naj bi dodatno nadziral porabo teh sredstev, stališče, da je imenovanje EDT povezano s pridobitvijo evropskih sredstev, pa naj bi izrazil celo evropski komisar za pravosodje.
 7. V nadaljevanju tožnika predlagata dokaze, iz katerih naj bi bilo razvidno, da se je Vlada seznanila s predlogom ministrstva. Trdita, da je to razvidno iz objav v medijih, ki jih citirata. Glede na navedeno menita, da je malo verjetno, da člani Vlade ne bi poznali predloga DTS in se s tem v zvezi sklicujeta na zapis ministra _____ na omrežju facebook in intervju s predsednikom Vlade na televiziji _____.
 8. Iz trditev tožnikov je še razvidno, da je tožena stranka dostavila le korespondenco glede vročitve izpodbijanega sklepa in ne spisa zadeve, iz katerega bi bil razviden predlog Ministrstva za pravosodje, naj se Vlada seznanita s predlogom za

imenovanje tožnikov in ga pošlje EJT. Navajata, da se gradivo pred sejo pošlje članom Vlade, kar pomeni, da so se seznanili tudi z obravnavanim predlogom. Glede na navedeno pojasnjujeta, da bi se z odločitvijo v sporu polne jurisdikcije odločilo le o tem, kar se je res zgodilo. Podrejeno pa tožnika uveljavljata tudi ugotovitveni zahtevek.

Trditve tožene stranke

9. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo navedla, da izpodbijani akt ni upravni akt. Meni namreč, da se odločitev ne nanaša na tožnika, ampak na Ministrstvo za pravosodje, zaradi česar akt ni posamičen. Trdi, da predlog DTS, s katerim bi se lahko seznanila, ni veljaven. Pojasnjuje, da je bil javni poziv k vložitvi kandidatur za imenovanje dveh EDT že po samem zakonu neuspešen, ker DTS ni oblikoval liste treh kandidatov za imenovanje posameznega EDT skladno s petim odstavkom 71.č člena v zvezi s tretjim odstavkom 71.d člena ZDT-1. Tožena stranka se je na podlagi drugega odstavka 5. člena Zakona o Vladi RS (v nadaljevanju ZVRS) na 78. redni seji odločila celostno preveriti, ali je bil nacionalni del postopka izveden skladno z Uredbo, saj ji odgovornost za usmerjanje in usklajevanje izvajanja politike države v razmerju med državnimi organi izvršilne veje oblasti nalaga prvi odstavek 2. člena v zvezi s prvim odstavkom 4. člena ZVRS. V zvezi s pristojnostjo za nadzor nad delom ministrstev in dajanjem smernic za izvajanje politike in izvrševanje zakonov ter drugih predpisov, pa se tožena stranka sklicuje na drugi odstavek 5. člena ZVRS. Ker tožnika glede na navedeno nista izpolnjevala pogojev za pridobitev statusa stranke ali stranskega udeleženca, saj se je izpodbijani sklep nanašal na Ministrstvo za pravosodje, jima navedeni sklep ni bil vročen. Če bi tožnika takemu postopanju nasprotovala, bi morala po mnenju tožene stranke pred vložitvijo tožbe pri Vladi na podlagi 9. točke 260. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) zahtevati obnovo postopka, s tem v zvezi pa bi morala dokazati, da se je ta postopek končal z dokončnim posamičnim upravnim aktom.
10. V nadaljevanju se tožena stranka ne strinja s tožnikoma, da sta bila že na podlagi sklepa DTS izbrana za EDT ali pridobila upravičeno pričakovanje, da bosta imenovana na to funkcijo. Ob sklicevanju na sklep Vrhovnega sodišča I Up 52/2018 z dne 20. 6. 2018 meni, da je sklep DTS po svoji vsebini izraz strokovnega opravila, ki v nobenem primeru nima pravnih posledic. Tožena stranka trdi, da Vlada ni prekoračila svoje pristojnosti, in ob sklicevanju na 71.d in 71.č člen ZDT-1 pojasnjuje svoje videnje pravilnega poteka postopka predlaganja kandidatov za EDT. Meni, da neuspešnost poziva ne izvira iz njene arbitrarne presoje, ampak zakonskih določb o pravilno oblikovani listi treh kandidatov, zaradi česar predloga DTS ni vsebinsko presojala. Meni, da z izpodbijanim sklepom ni bilo poseženo v pravico tožnikov do sodelovanja v postopku izbire kandidata za EDT pod enakimi pogoji, in pojasnjuje, da bosta lahko tožnika svojo

- pravico učinkovito uveljavljala le na podlagi ponovljenega javnega poziva, na katerega sta se prijavila. Zato po stališču tožene stranke nimata pravnega interesa za izpodbijanje sklepa Vlade.
11. Iz nadaljnjih navedb je razvidno stališče tožene stranke glede razmerja med Uredbo in ZDT-1. Pojasnjuje, da se postopek izbire EDT deli na nacionalni del in na postopek pri EJT. Trdi, da Uredba nima določb glede nacionalnega dela postopka, saj določa le pravila imenovanja, ko zadeva pride na raven EJT, in sicer da predlog poda evropska glavna tožilka in da EDT imenuje kolegij. Ta pa ni dolžan imenovati predlaganega EDT in obrazložiti svoje zavrnitve glede neizpolnjevanja meril po 17. členu Uredbe; zoper to zavrnitev tudi ni pravnega sredstva. Če je Uredba kolegiju EJT priznala pravico, da v več zaporednih postopkih zavrne edinega predlaganega kandidata za funkcijo EDT, po mnenju tožene stranke ni razloga, da kolegij te pravice ne bi izvršil na bolj učinkovit način tako, da bi v enem postopku zavrnil več kandidatov hkrati. Trdi, da zahteva po predložitvi liste treh kandidatov ne nasprotuje 17. členu Uredbe, saj je imena kandidatov možno posredovati tako, da bo najprej razvrščen predlagani kandidat za EDT, drugi in tretji pa le, če bo kolegij prvega zavrnil ali če bo sam odstopil. Meni, da je taka rešitev smiselna in skladna z Uredbo, saj bi bilo treba v nasprotnem primeru ponoviti celoten postopek.
 12. Tožena stranka še meni, da izpodbojna tožba ne predvideva tožbenega zahtevka, s katerim bi se toženi stranki naložilo, da se seznanijo s predlogom za imenovanje tožnikov za EDT in da ga pošlje EJT.
 13. V pripravljalni vlogi tožena stranka ponavlja stališče, da izpodbijani sklep ni upravni akt, zaradi česar bi moralo sodišče tožbo zavreči. Poudarja, da tožena stranka v obravnavani zadevi ni odločala o predlogu Ministrstva za pravosodje o seznanitvi s sklepom DTS, ampak o nadzoru nad delom tega ministrstva skladno z ZVRS. Zato se ne strinja z zahtevkom za odločanje v sporu polne jurisdikcije in meni, da bi bil tak poseg v nasprotju z načelom delitve oblasti. Navaja, da bi moralo sodišče v nasprotnem primeru odločati na glavni obravnavi, saj bi presojalo nova dejstva. Poleg tega s tem povezan tožbeni zahtevek nalaga Vladi, da predlog DTS predloži EJT, kar po mnenju tožene stranke pomeni, da bi moralo sodišče odločati o sklepu DTS, v katerem sta kot stranki sodelovala tudi dva državna tožilca, ki ju DTS ni predlagal; s takim odločanjem pa naj bi jima bila odvzeta možnost izjave.

K I. točki izreka:

14. *Presoja tožbe*
15. Tožba je utemeljena.

16. V skladu z drugim odstavkom 36. člena ZUS-1 sodišče na obstoj procesnih predpostavk za vložitev tožbe pazi po uradni dolžnosti ves čas postopka. Če ugotovi, da akt, ki se izpodbija s tožbo, ni upravni akt oziroma akt, ki se lahko izpodbija v upravnem sporu, tožbo zavrže s sklepom (4. točka prvega odstavka 36. člena ZUS-1). Glede na to, da se na s tem povezano neizpolnjenost procesnih predpostavk sklicuje tudi tožena stranka, je bilo treba najprej presoditi, ali je izpodbijani akt upravni akt in ali sta bila tožnika stranki v postopku njegove izdaje.
17. Pravno podlago postopka in pogojev za imenovanje EDT določa 71.d člen ZDT-1. Iz njegovega prvega odstavka, veljavnega v času, ko sta tožnika vložila kandidaturi, je razvidno, da za EDT lahko kandidira državni tožilec, ki ima naziv ali izpolnjuje pogoje za imenovanje najmanj v naziv okrožnega državnega tožilca in izpolnjuje posebne pogoje, ki jih določajo pravila EJT ter pravila, ki urejajo pogoje za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije, ki obvezuje Republiko Slovenijo.¹ Skladno z drugim odstavkom navedenega člena pa se DTS po pridobitvi mnenja generalnega državnega tožilca in mnenja vodje Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije do prijavljenih kandidatur opredeli in oblikuje predlog ter o tem obvesti prijavljene kandidate in ministrstvo. Ministrstvo predlog za imenovanje EDT posreduje Vladi v seznanitev. Vlada predloži predlog za imenovanje evropskega delegiranega tožilca EJT². Iz prvega odstavka 17. člena Uredbe pa izhaja, da kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca imenuje EDT, ki jih predlagajo države članice. Kolegij lahko predlagano osebo zavrne, če ne izpolnjuje meril iz drugega odstavka istega člena.³
18. V obravnavani zadevi je Ministrstvo za pravosodje v Uradnem listu RS št. 139/2020 dne 9. 10. 2020 objavilo javni poziv državnim tožilcem k vložitvi kandidatur za imenovanje dveh EDT. Med štirimi izbranimi kandidati je DTS kot najprimernejša izbral tožnika, predlog poslal Ministrstvu za pravosodje, to pa Vladi, da bi se z njim seznanila in predlog poslala EJT. Vendar pa je Vlada 27. 5. 2021 sprejela sklep, da se navedeni javni poziv šteje za neuspešnega, da predlog DTS nima pravnih učinkov ter da se z njim ne bo seznanila in da naj Ministrstvo za pravosodje objavi nov javni poziv. To je dne 9. 7. 2021 z objavo v Uradnem

1 Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1E) (Ur. l. RS 54-1051/2021 z dne 9. 4. 2021) se je prvi odstavek 71. člena ZDT-1 spremenil tako, da se glasi: "Za evropskega delegiranega tožilca lahko kandidira državni tožilec, ki ima naziv ali izpolnjuje pogoje za imenovanje najmanj v naziv okrožnega državnega tožilca, ima znanje delovnega jezika EJT najmanj na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira in izpolnjuje posebne pogoje, ki jih določajo pravila EJT ter pravila, ki urejajo pogoje za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije, ki obvezuje Republiko Slovenijo."

2 Strukturo EJT določa 8. člena Uredbe. Iz njegovega tretjega odstavka je razvidno, da ga na centralni ravni sestavlja glavni urad na sedežu EJT. Glavni urad sestavljajo kolegij, stalni senati, evropski glavni tožilec, namestniki evropskega glavnega tožilca, evropski tožilci in upravni direktor.

3 Ta se glasi: "Evropski delegirani tožilci so od imenovanja za evropske delegirane tožilce do razrešitve aktivni člani državnega tožilstva ali sodstva v zadevnih državah članicah, ki so jih predlagale. Njihova neodvisnost je nedvomna, sami pa imajo potrebne kvalifikacije in ustrezne praktične izkušnje s svojimi nacionalnimi pravnimi sistemi."

listu RS št. 108/2021 tudi storilo.

19. Med strankama ni sporno, da je DTS oblikoval predlog o kandidaturi tožnikov. Sporno je, ali je Vlada z izpodbijanem sklepom odločala v upravni zadevi, torej o pravici tožnikov na področju upravnega prava.⁴ Tožena stranka namreč trdi, da se izpodbijani sklep ne nanaša na tožnika, ampak na Ministrstvo za pravosodje, saj je bil sprejet v okviru nadzora nad delom tega ministrstva skladno z drugim odstavkom 5. člena ZVRS. Pojasnjuje, da predlog o kandidaturi tožnikov, ki ji ga je poslalo Ministrstvo za pravosodje, ni pravno veljaven, saj DTS ni izpeljal zakonitega postopka, torej oblikoval liste treh kandidatov skladno s petim odstavkom 71.č člena v zvezi s tretjim odstavkom 71.d člena ZDT-1. Zato meni, da se Vlada s pravno neveljavnim predlogom DTS, ki ji ga je posredovalo Ministrstvo za pravosodje, ni mogla seznaniti.
20. Z navedenim tožena stranka v bistvu izraža stališče, da je seznanitev Vlade s predlogom DTS za imenovanje EDT, ki ji ga posreduje Ministrstvo za pravosodje, po vsebini odločitev o tem, ali je predlog DTS oblikovan na podlagi pravilno izpeljanega postopka po določbah ZDT-1. Že glede na tako stališče je Vlada po presoji sodišča enostransko in oblastveno posegla v obstoječi pravni položaj tožnikov, ki sta ga pridobila z navedenim predlogom DTS. Odločitev Vlade, da se ne bo seznanila s predlogom DTS glede kandidatov za EDT, je namreč zavrnitev teh kandidatov, ki ima v postopku kandidiranja pravne učinke tako v razmerju do predlaganih, vendar zavrnjenih kandidatov, kot tudi v razmerju do EJT. Posledica takega akta je tako v tem, da kandidati, ki jih je predlagal DTS, izgubijo možnost, da EJT o njihovi kandidaturi (imenovanju) sploh odloči, zaradi česar tovrsten akt po presoji sodišča ne more biti obravnavan kot akt, ki ne posega v nobeno pravico ali pravno korist zavrnjenih kandidatov. Glede na navedena izhodišča je izpodbijani sklep Vlade torej posegel v pravico ali pravno korist tožnikov kot zavrnjenih kandidatov, zaradi česar ustreza opredelitvi upravnega akta iz drugega odstavka 2. člena ZUS-1 kot javnopravnega, enostranskega, oblastvenega posamičnega akta, izdanega v okviru izvrševanja upravne funkcije, s katerim je organ odločil o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika.
21. Zato tožnikoma ni bilo treba najprej poskusiti doseči položaja stranke v postopku izdaje izpodbijanega sklepa na podlagi obnove postopka po 9. točki 260. člena ZUP⁵, saj sta ta položaj glede na navedene okoliščine zadeve že imela, zaradi česar

4 Upravna zadeva je odločanje o pravici, obveznosti ali pravni koristi fizične ali pravne osebe oziroma druge stranke na področju upravnega prava (prvi odstavek 2. člena ZUP). Šteje se, da gre za upravno zadevo, če je s predpisom določeno, da organ v neki zadevi vodi upravni postopek, odloča v upravnem postopku ali izda upravno odločbo oziroma, če to zaradi varstva javnega interesa izhajajo iz narave stvari (drugi odstavek 2. člena ZUP).

5 Glasi se: "Postopek, ki je končan z odločbo, zoper katero v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva (odločba, dokončna v upravnem postopku) se obnovi, če osebi, ki bi morala biti udeležena v postopku kot stranka ali stranski udeleženelec, pa ne gre za primer iz drugega odstavka 229. člena, ni bila dana možnost udeležbe v postopku."

imata po 17. členu ZUS-1⁶ položaj tožnikov v tem upravnem sporu. Glede na navedeno jima je treba zaradi varstva njune pravice priznati tudi pravni interes za izpodbijanje sklepa Vlade oziroma uveljavljanje njegove nezakonitosti.

22. Na drugačno presojo ne vpliva sklicevanje tožene stranke na sklep Vrhovnega sodišča I Up 52/2018 z dne 20. 6. 2018. V tej zadevi namreč ni bila izpodbijana odločitev Vlade v obliki posamičnega in konkretnega upravnega akta, ampak ocena državnotožilske službe, ki je po svoji vsebini res strokovno opravilo in ne upravno odločanje. Pravilno razumevanje pojma ustaljene sodne prakse pa pomeni, da sodišča enako razlagajo oziroma uporabljajo pravne predpise v zadevah, ki so glede bistvenih okoliščin medsebojno primerljive.⁷
23. Tožena stranka še meni, da izpodbijani sklep ne more pridobiti lastnosti dokončnega upravnega akta tudi zato, ker sta bila tožnika z njim seznanjena na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), kar jima je bilo pojasnjeno v dopisu z dne 5. 7. 2021. S tem pa nasprotuje navedbam tožnikov, da je bila vročitev sploh opravljena.
24. Ugovor tožene stranke ni utemeljen. Iz dopisa Generalnega sekretariata Vlade Republike Slovenije z dne 28. 6. 2021, naslovljenega na (oba) tožnika, je namreč razvidno le, da jima (skupaj s tem dopisom) pošilja izpodbijani sklep (dopis in izpodbijani sklep sta v prilogi A3 tega sodnega spisa). Že navedeno dejanje vzpostavlja podlago za ugotovitev, da je bila opravljena vročitev izpodbijanega sklepa tožnikoma, torej materialno dejanje prenosa dokumenta od oblastnega organa kot pošiljatelja do tožnikov kot naslovnikov⁸. Na tako stališče ne more vplivati sklicevanje tožene stranke na kasneje (5. 7. 2021) poslan dopis tožnikoma, da jima je bil izpodbijani sklep vročen le v okviru postopka po ZDIJZ (drugi list priloge B2 tega sodnega spisa). Ob upoštevanju stališča, da sta bila tožnika stranki v postopku izdaje izpodbijanega akta, po presoji sodišča zadošča že ugotovitev, da sta izpodbijani sklep prejela. Zato ni bistveno, ali je glede na namen vročitve tožena stranka štela, da sta imela tožnika položaj stranke v postopku izdaje izpodbijanega sklepa; tak položaj sta namreč imela ne glede na njeno razumevanje procesne situacije. Poleg tega sta tudi tožnika z dopisom, ki ga je tožena stranka prejela že 2. 6. 2021, v prvi vrsti zahtevala "posredovanje fotokopije" izpodbijanega sklepa zaradi "posega v njun pravni položaj", torej njegovo vročitev zaradi varstva svojega pravnega položaja, in šele podrejeno skladno z določbami

6 Po zakonu je tožnik oseba, ki je bila stranka ali stranski udeleženec v postopku izdaje upravnega akta (prvi odstavek 17. člena ZUS-1). Vsaka druga oseba, ki tega položaja ni imela, mora namreč najprej poskusiti doseči položaj stranke v postopku izdaje upravnega akta na podlagi izrednih pravnih sredstev v tistem postopku, preden lahko vloži tožbo v upravnem sporu, npr. na podlagi obnove postopka po 9. točki 260. člena ZUP (Glej tudi Komentar zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d. o. o., Ljubljana 2020, 1. knjiga, str. 526, 2. točka).

7 Tako stališče je Vrhovno sodišče sprejelo tudi v sklepu I Up 30/2020 z dne 4. 3. 2020 (9. točka obrazložitve).

8 Glej tudi Komentar zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d. o. o., Ljubljana 2020, 1. knjiga, str. 526, 2. točka.

ZDIJZ (priloga B4 tega sodnega spisa).

25. Ob upoštevanju neprerekane trditve tožnikov, da sta izpodbijani sklep prejela 1. 7. 2021, je tožba po presoji sodišča pravočasna, saj je bila dne 2. 8. 2021 vložena v 30 dneh od vročitve upravnega akta (prvi odstavek 28. člena ZUS-1 v zvezi s četrtem odstavkom 111. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP)⁹, ta pa v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1¹⁰).
26. Glede na navedeno sodišče ni dvomilo v obstoj procesnih predpostavk za pričetek in tek sodnega postopka.
27. S sklicevanjem na zgornja stališča, ki jih je sodišče sprejelo že v sklepu z dne 12. 8. 2021 o zavrnitvi zahteve za izdajo začasne odredbe, tožnika izpostavljata obliko odločanja Vlade, saj menita, da izpodbijani sklep nima ustrezne obrazložitve.
28. Procesnega položaja, v katerem izda Vlada sklep, da se ne bo seznanila s predlogom DTS glede kandidatov za EDT, 71.d člen ZDT-1 ne ureja. Zato se za takšne akte skladno s 4. členom ZUP smiselno uporablja upravni postopek, kar pomeni, da so taki sklepi Vlade v upravnem sporu podvrženi presoji njihove zakonitosti tako v procesnem kot materialnem pogledu. Zato morajo biti takšni akti obrazloženi, kot to zahteva 214. člen ZUP za upravno odločbo. Da bi sodišče sploh lahko presojalo zakonitost takšnih aktov, pa mora biti v njih navedena ocena zakonskega dejanskega stanja stvari, pomembna za zakonito in pravilno odločitev, dokazi, ki utemeljujejo obstoj teh dejstev in preudarki, ki so organ, ki je o zadevi odločal, vodili pri odločanju. Stranka v postopku ima namreč pravico poznati razloge, zaradi katerih je pristojni organ odločil na določeni način. Če so akti pomanjkljivi in nimajo take vsebine, so lahko zagotovljena pravna sredstva le navidezna.
29. Izpodbijani sklep nima obrazložitve, zaradi česar je bilo v obravnavani zadevi kršeno ustavno načelo o enakem varstvu pravic (22. člen Ustave RS). Tožnikoma tudi ni bila dana možnost, da akt izpodbijata s konkretnimi ugovori, s čimer je bila kršena ustavna določba o učinkovitem sodnem varstvu (23. člen Ustave RS) in pravica do pravnega sredstva (25. člen Ustave RS).¹¹ S tem v zvezi je treba poudariti, da med strankama ni sporno, da sta se tožnika z razlogi izpodbijanega sklepa seznanila šele s prejemom odgovora na tožbo in da sta nanje lahko sklepala tudi na podlagi sporočil za javnost. Vendar pa tožena stranka na tak način ne more

⁹ Glasi se: " Če je zadnji dan roka sobota, nedelja, praznik ali drug dela prost dan, ki ga določa zakon o praznikih, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika."

¹⁰ Glasi se: " V upravnem sporu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravni postopek, kolikor ta zakon ne določa drugače."

¹¹ Obrazložitev avtoritativne odločitve je namreč eno poglavitnih pravil upravnega (procesnega) prava v smislu omejevanja nadrejene oblasti in njene zlorabe ter možnosti pravnega in posebej sodnega varstva (Glej tudi Komentar zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d. o. o., Ljubljana 2020, 2. knjiga, str. 443, 1. točka).

odpraviti pomanjkljivosti obrazložitve izpodbijanega sklepa. Zato je utemeljen tožbeni ugovor, da ima sklep takšno bistveno pomanjkljivost, da ni mogoče preizkusiti njegove zakonitosti.

30. Glede na navedeno izpodbijani sklep nima razlogov o odločilnem dejstvu, torej o neuspešnosti javnega poziva in posledični odločitvi tožene stranke, da se ne bo seznanila s predlogom DTS. Zaradi tega ni možen preizkus njegove zakonitosti z vidika pravilnosti postopanja vlade po 71.d členu ZDT-1, zaradi česar je podana absolutna bistvena kršitev določb upravnega postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena ZUP v zvezi z 2. točko prvega odstavka 27. člena ZUS-1.
31. Zato je sodišče tožbi ugodilo, izpodbijani sklep odpravilo in zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1). Če bo v njem odločila v upravni zadevi, bo morala izdati odločbo z obrazložitvijo, kot jo določa 214. člen ZUP.
32. Sodišče je odločilo na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov na seji, saj sta se stranki pisno odpovedali glavni obravnavi (279.a člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1). S sodbo ni odločilo o stvari že zato, ker tožnika nista izkazala, da bosta brez takega odločanja sodišča utrpela težko popravljivo škodo.¹² Nasprotno, iz njunih trditev¹³ je namreč razvidno, da bi tako škodo utrpela Republika Slovenija. Tudi sicer odprava izpodbijanega sklepa zanju ne pomeni izgube njunega varovanega pravnega položaja v zvezi z imenovanjem na funkcijo EDT, ki sta ga pridobila s tem, ko je DTS oblikoval predlog kandidatov.

K II. točki izreka:

33. Ker je sodišče tožbi ugodilo, sta tožnika glede na tretji odstavek 25. člena ZUS-1 upravičena do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik). Zadeva je bila rešena na seji, tožnika pa je v postopku zastopal odvetnik, zaradi česar se jima priznajo stroški v višini 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika). Ker sta morala tožnika v postopku stvar dodatno pojasnjevati z obrazloženo vlogo, se jima priznajo še stroški v višini 10% od navedenega zneska, torej 28,5 EUR. Tako obračunani stroški se povešajo za 22% DDV¹⁴, torej za 68,97 EUR. Glede na navedeno sta tožnika upravičena do 382,47 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo

12 Določba prvega odstavka 65. člena ZUS-1 se glasi: "Sodišče sme upravni akt odpraviti in s sodbo odločiti o stvari, če narava stvari to dopušča in če dajejo podatki postopka za to zanesljivo podlago ali če je na glavni obravnavi samo ugotovilo dejansko stanje, še zlasti, če: 1. bi odprava izpodbijanega upravnega akta in novi postopek pri pristojnem organu prizadela tožniku težko popravljivo škodo; 2. izda pristojni organ potem, ko je bil upravni akt odpravljen, nov upravni akt, ki je v nasprotju s pravnim mnenjem sodišča ali z njegovimi stališči, ki se nanašajo na postopek."

13 Povzetek trditev tožnikov je razviden iz 6. točke obrazložitve te sodbe.

14 Iz podatkov spletne strani "www.bizi.si" je razvidno, da je odvetniška družba zavezanka za DDV.

prostovoljno plačilo. Plačana sodna taksa pa se v skladu s 37. členom Zakona o sodnih taksah stranki, ki v sporu uspe, vrne po uradni dolžnosti, ne da bi se posebej odločalo o njenem vračilu.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 4. oktober 2021

Predsednica senata:
mag. Barbara Fajdiga Jadek, l.r.

